

Nr 98.

Av herr **Johanson** i Gäre, om skrivelse till Kungl. Maj:t angående viss ändring i förordningen angående ersättning till förrättningsmän för utmätning i enskilda mål samt till stämmingsmän m. m.

I Rättegångsbalken 11 kap. 37 § stadgas: Underrätt förordne vissa män att då de därom anlitas delgiva stämningar och domstolars beslut så ock eljest verkställa delgivning av handlingar. I Utsökningslagen 7 § föreskrives »Att utmättningsman skall vid sin förrättning hava med sig ojävigt vittne». Kungl. förordningen av den 12 juli 1878 5 § stadgar, hur reseersättning därför skall beräknas utgå: »Erfordras resa för verkställande av förrättning å landet eller i stad utom stadens planlagda område, äro förrättningsmän och vittnen berättigade till ersättning vardera för skjuts efter en häst fram och åter från sitt hemvist och till förrättningsstället». Numera lärer det i de flesta kommuner vara förordnade stämmingsmän, vilka för sina förrättningar erhålla den ersättning, som ovan nämnda förordning stadgar, men som bestämmelser saknas i förordningen, vilka stämmingsmän den sökande skall anlita, så händer ofta att *de* anlitas, som äro den sökande närmast boende i stället för att anlita dem, som bo förrättningsstället närmast, och dessutom, hava hos saksförare m. fl. somliga stämmingsmän företråde framför andra; likaså förhåller det sig med vittnen vid utmätningar, att vederbörande förrättningsmän taga sina skjutskarlar och även skrivbiträden till vittnen och för dessa beräknas resekostnader från sitt hemvist till förrättningsstället och åter.

Erfarenheten har visat, att i båda dessa fall vederbörande ej söka att begränsa resekostnaderna så mycket som möjligt, och följden därav bliver, synnerligast i skuldfordringsmål och vid utmätningar, att dessa förhöjda resekostnader i sista hand komma att mest drabba de mindre bemedlade.

Härmed avses ej att vid utsökning inskränka på förrättningsmannens

resekostnader, emedan han har sitt bestämda tjänstgöringsområde, utan endast att begränsa resekostnaderna för vittnena, som biträda utmättningsman vid utmätningar (denna skyldighet åligger fjärdingsman) så att dessa resekostnader hållas inom ramen av måttliga gränser, och att de i allmänhet skola beräknas utgå högst efter avståndet emellan förrättningsstället och närmast boende ojävige stämmingsmän, och såsom vittne vid utmätning vederbörande fjärdingsmans hemvist, dock med rätt för förrättningsman och sökande, att till uppdraget anlita den eller dem, de behaga, dock att den sökande själv får vidkännas de i så fall förhöjda kostnader för uppdragets utförande.

Med anledning av vad jag sålunda anført, får jag vördsamt hemställa,

att Riksdagen behagade besluta att i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla, att Kungl. Maj:t täcktes företaga sådan ändring och tillägg i kungl. förordningen av den 12 juli 1878, rörande stämmingsmän och vittnen i utmättningsmål, att de förrättningsstället närmast boende ojävige stämmingsmän och vittnen av sökande och förrättningsman anlitas; dessa dock obetaget att anlita längre bort boende stämmingsmän och vittnen dock att de förhöjda kostnader, som därav förorsakas ej må belasta den delgivne eller sökte.

Stockholm den 24 januari 1914.

C. Johanson
i Gäre.